

எந்திரன் (ரோபோ) உலக அழகியைக் காதலிப்பது ஒரு அறிவியல் கற்பனையைக் கதை. இதை உலகம் முழுவதும் செல்வதற்காக உலகத் தரத்துக்கு பிரம்மாண்டமாகவும் கோடிகோடியாகக் கொட்டிக் கவர்ச்சியான சினிமாவாகவும் உருவாக்கப்பட்டது.

இன்னொரு எந்திரன் (ரோபோ) சின்னை அருகே நோக்கியா கைபிசீ ஆலையில் அம்பிகா என்ற ஒரு இளம் பெண் தொழிலாளியைக் கதறக்கதற கழுவதை அறுத்துப் படுக்கொலை செய்தது. இந்த உண்மையைச் சம்பவத்தை வளையில் தெரியாமல் மறைப்பதற்கு ஆலை நிர்வாகம் மட்டுமல்ல, அரசும் செய்தி ஊடகமும் மிகுந்த அக்கறையுடன் செயல்பட்டு வற்றிப் பெற்றுள்ளன.

மனித இனத்தைச் சேர்ந்த, உயிருள்ள ஒரு பெண்ணைக் காதலித்த எந்திரன் மனித இன மறுஉற்பத்திக்குத் தகுதியற்றவன்; அவனுக்கு இடப்பட்ட கட்டளைகளையும், நெறிமுறைகளையும் மீறிய குற்றத்துக்குத் தண்டனையாக அவன் அங்கம் அங்கமாகப் பிடித்து எறியப் படுகிறான், கற்பனையைக் கதையில். ஆனால், உண்மை வாழ்க்கையில் நடந்ததோ வேறு விதமாக இருந்தது.

தம்கண் முன்னே இரத்தம் பீறிட சக தொழிலாளி கழுவதற்குப் படுவதைக் கண்டு ஆத்திரமூற்ற ரோபோவை (எந்திரனை) அடித்து நொறுக்கி அவளை மீட்க தொழிலாளர்கள் எத்தனித்தார்கள். அந்த இளம் பெண் தொழிலாளியின் கழுவதை அறுத்துக் கொண்டிருந்த எந்திரனுக்கு எவ்விதப் பாதிப்பும் ஏற்படாமல் பாதுகாப்பாக "செய்யரிட்பிகள்" என்ற சீருடை அடியாள்படை நிறுத்தப்பட்டது. சக பெண் தொழிலாளர்கள் மயங்கி விழ, ஆண் தொழிலாளர்கள் ஆத்திரத்தோடு குமுறிக் கொந்தளிக்க அவர்கள் கண் முன்பாகவே குரூரமானதொரு கொலையை நீண்ட நேரம் சாவகாசமாக செய்வதற்கு எந்திரன் அனுமதிக்கப்பட்டான்.

...

இந்தியா, சீனா இரண்டு நாடுகளில் இருக்கும் எல்லா நோக்கியா ஆலகைகளும் வரும் பிசம்பர் மாதத்திற்குள் 100 மில்லியன் செல்போன்கள் என்ற இலக்கை அடையதற்கு, தொழிலாளிகள் இரக்கமின்றி ஒரு எந்திரம் போல வேலை செய்ய நிர்பந்திக்கப்படுகிறார்கள். இந்த இலக்கை அடையதற்கு அங்காடித்தொரு திரைப்படத்தில் வரும் கொடூரமான சபர்வசைர் அண்ணாச்சியை விடக் கொடூரமான மலோள நிரவாகிகள் வேலை செய்கிறார்கள்.

அக்டோபர் 31 அன்று இரவு பிஷிபட்டில் தொழிலாளி அம்பிகா வேலை செய்தார். அவரது யூனிடின் பெயர் "இன்ஜின் ஆபரேஷன் ஃப்னைல் அசம்பிளி". இங்கு "ரவூட்டர் கட்டிங் மிஷின்" எனும் இயந்திரம் வரிசையாக வரும் செல்போன்களுக்குரிய "மதர்போர்டு" களைத் தனித்தனித் துண்டுகளாக அறுத்துப் போடும் வேலையின் போது, சில பீஸ்போர்டுகள் எந்திரத்தில் விழுந்தால் தொழிலாளிகள் அதை கைவிட்டு எடுப்பார்கள். அவர்கள் கைநுழைந்த உடனடியே அந்த எந்திரத்தில் உள்ள ஆட்டோமேடிக் சன்சர் இயந்திரம் இயங்கி அறுப்பதை நிறுத்திவிடும்.

ஆனால், இந்த ஆட்டோமேடிக் சன்சர் இயந்திரம் வேலை செய்தால் சிலசமயம் வேலை தடைப்பட்டால், அதனால் பத்து பதினைந்து நிமிடம் உற்பத்தி தாமதமாகிவிடும் என்பதால் இதை மீடியே வதைத் திருந்தார்கள். அதாவது தொழிலாளி தன் உயிரைப் பணயம் வைத்து சில விநாடிகளுக்கும் விழுந்துவிட்ட போர்டுகளை எடுக்க வேண்டும். இது பச்சையான படுகொலை இல்லையா? எந்திரத்தில் சில போர்டுகள் விழுந்துவிட்டால் அதை அப்படியே விட்டுவிடவும் முடியாது. ஏனெனில், அறுக்கப்படும் எல்லா போர்டுகளுக்கும் தொழிலாளிகள் சரியான கணக்கு கொடுக்க வேண்டும்.

இந்நிலையில் 30.10.2010 மாலையிலே சூரியன் ஏழு மணிக்கு அப்பி விழுந்துவிட்ட போர்டை எடுப்பதற்கு அம்பிகா மயனற்றிருக்கிறார். எந்திரத்தின் சனெசர் இயங்காததால் அம்பிகா குனிந்து கீழே விழுந்து போர்டை எடுக்க முயல்வது அதற்குத் தெரியவில்லை. எனவே அதற்கு இடப்பட்ட கட்டளைப்படி, அடுத்த போர்டை அறுப்பதற்கு எந்திரத்தின் அறுவை பகுதி கீழே இறங்கி, அம்பிகா கழுத்தைப் பின்புறமாக அறுக்கத் தொடங்கியிருக்கிறது. கழுத்து அறுபட அறுபட இரத்தம் ஏராளமாக வழிய ஆரம்பித்திருக்கிறது. ஒரு கம்பி கழுத்தில் ஆழமாக சன்னென்றுவிட்டதால் இரத்தம் உடலுக்குள்ளேயே ஏராளமாக கசிவ ஆரம்பித்திருக்கிறது. இதன் காரணமாக அவருக்கு நான்கைந்து முறை மாரடைப்பு வந்திருக்கிறது. ஆனால், வெளியே யாருக்கும் இது தெரியவில்லை. சில பணை தொழிலாளிகள் இதைப் பார்த்துவிட்டு மயக்கம் போட்டு விழுந்துவிட்டனர். சில ஆணை தொழிலாளிகள் உடனே எந்திரத்தை உடைத்து அம்பிகாவைக் காப்பாற்ற முயன்றிருக்கின்றனர்.

ஆனால், அங்கிருந்த சப்பர்வசைர் மலேடித்தில் பசேரி விட்டு மிஷனை உடைப்பதற்கு அனுமதி கொடுக்கவில்லை. அதைப் பொறுமையாக "டீலர்ஸ்" கொண்டு பிப்படியாகக் கழட்டலாம் என்றார். எந்திரத்தை உடைக்காமல் இருப்பதற்குப் பாதுகாப்பாக சகையரிட்பிகளை நிறுத்தியிருக்கிறார். டீலர்சை கொண்டு கழட்டலாம் என்றால், அங்கே டீலர்ஸ் பாக்சும் இல்லை. இதற்குள் 10 நிமிடங்கள் கழிந்துவிட்டன. ஏராளமான இரத்தம் வழிந்துவிட்டது. கழுத்தை அறுத்த அந்த எந்திரத்தில் இருந்து அம்பிகா மீட்கப்படவில்லை. இறுதியில் வேறுவழியின்றி தொழிலாளிகள் நிர்வாகத்துடன் சண்டை போட்டு எந்திரத்தின் கட்டரை உடைத்து அம்பிகாவை மீட்கின்றனர். அதற்குள் மொத்தம் 20 அல்லது 25 நிமிடங்கள் முடிந்துவிட்டன.

ஆலையிலிருந்து இரண்டு கி.மீ. தொலைவில் இருக்கும் ஜயோ மருத்துவமனைக்கும் பின்னர் சன்னை கே.எம்.சி., அப்பல்லோ எனப் பிற மருத்துவமனைகளுக்கும், அதற்குள் இறந்திருந்த அம்பிகாவின் உடலைக் கொண்டு சன்னார்கள்.

Written by தமிழ்நாடு

Monday, 17 January 2011 20:28 -

ஆலகைக் குள் தொழிலாளிகள் சிலைப்பேசிகளை எடுத்துச் சிலை தடையுள்ளது. எனவே, அம்பிகாவின் மரணம் அவர்களுக்கு உடனடியே தெரியவில்லை. "அசம்பிளட் ஆர்டர் சிக்சன்" எனும் பிரிவின் சபர்வசைர் அம்பிகாவின் மரணத்தைத் மறைத்து தொழிலாளர்களை தொடர்ந்து பணியாற்றப் பணித்திருக்கிறான்.

பின்னர் மருத்துவமனையின் நர்ஸ் மலம் செய்தி தொழிலாளிகளுக்கு கிடைத்து, அதன்பின் இரவு 12 மணிக் குத்தான் உற்பத்தியை நிறுத்தினார்கள். அதுவும் கட்ட தொழிலாளிகளின் கோபத்தால் நடந்ததே அன்றி, நிர்வாகத்தால் அல்ல. ஆனால், எப்படியும் உற்பத்தியை நிறுத்தக் கூடாது என்பதுதான் நிர்வாகத்தின் நோக்கமாக இருந்தது.

எந்திரத்தை உடனே உடைத்திருந்தால், அம்பிகாவைக் காப்பாற்றியிருக்கலாம். ஆனால், இரண்டு கோபி நடமாடியிருக்கும்! கட்பிங் இயந்திரத்தின் சின்சர் போர்டை எப்போதும் இயக்கத்தில் வைத்திருந்தால் அம்பிகா இறந்திருக்க மாட்டார். ஆனால் நிறுத்தப்படும் ஓவ்வொருமூறையும் உற்பத்தி தடங்கலுக்குள்ளாயிருக்கும்! எனவே, 10 கோபி கைபேசி என்ற இலக்கை அடைவதற்காக, இத்தகைய அபாயகரமான சமூகநிலையில் தான் நோக்கியா தொழிலாளிகள் வலையைச் செய்கிறார்கள். அப்படி வலையைச் செய்ததனால் தான் இன்று அம்பிகா கொல்லப்பட்டிருக்கிறார்.

சென்ற மாதம் தான் நோக்கியா ஆலகைக் குள் "6 எஸ்" (6சு) எனும் சிறந்த பாதுகாப்பு வசதிகள் கொண்ட ஆலை என்ற விருது கொடுக்கப்பட்டதாம்! அந்த பாதுகாப்பு இலட்சணத்திற்கு ரத்த சாட்சியம் தான் அம்பிகா!

போராட தொழிற்சங்க தலமை இல்லாத காரணத்தால் தொழிலாளிகள் என்ன செய்வதென்று தரியாமல் திகைத்து நிற்கையில், தி.மு.க. பிரமுகர்கள் அம்பிகா கொலை செய்யப்பட்டதை சாதாரண விபத்தாக மாற்றுவதற்கு முயன்றார்கள். அம்பிகாவின் பெற்றோரோடு நைச்சியமாகச் சமரசம் பேசியது, நிர்வாகம். நிவாரணம், குடும்பத்தினருக்கு வலேை என்ற வழமையான சடங்கு சம்பிரதாயங்கள் பேசப்பட்டன. ஆனால், அம்பிகாவின் மரணத்திற்கு இதுவரையாரும் கதை செய்ப்படவில்லை என்பது இருக்கட்டும், யார் மீதும் எந்த புகாரும் பதிவு செய்யப்படவில்லை.

பழைந்த அந்த எந்திரத்தை அப்பாற்பட்டுத் திவிட்டு, நல்ல நிலையில் இருக்கும் புதிய எந்திரத்தை அங்கே வைத்தார்கள். அம்பிகா கொல்லப்பட்ட நோக்கியாவின் துணை நிறுவனமான ஃபாக்ஸ்கான் தொழிற்சாலையில் நேர்த்த விஷவாயுக் கசிவால் பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களாகுத் தனியார் மருத்துவமனையில் சிகிச்சையளித்து, நடந்த சம்பவம் மீட்பி மறக்கப்பட்டது. இடத்தைக் கழிவி சூத்தம் செய்த பிறகு, தமிழக அரசு தொழிலாளர் நலத்துறை அதிகாரிகளை வைத்து ஒரு விசாரணையை நடத்தி முடித்து விட்டார்கள்.

சன் பி.வி.யிலும் சில பத்திரிகைகளிலும் ஒரு ஒற்றை வரிச் செய்தியோடு இந்தப் படுகொலை முடிந்து விட்டது. நோக்கியா ஆலகைக்குச் சனெற்போது ""வினவு" இணையதள செய்தியாளர்களதைத் தவிர அங்கு எந்த ஊடக நபர்களும் இல்லை. அதில் ஆச்சரியம் ஏதுமில்லை, எல்லா ஊடகங்களும் நோக்கியா விளம்பரம் மீலம் கல்லா கட்டுகின்றன. நோக்கியாவின் மக்கள் தொடர்பு அதிகாரிகள் எல்லா பத்திரிகைகளையும் தொடர்பு கொண்டு தாங்கள் அளித்த, அளிக்க போகின்ற விளம்பரங்களை நினவைபடுத்தி, இந்த கொலையை மறக்க வலேை செய்கிறார்கள். அதன் விளைவையும் ஊடகங்களில் பார்க்கிறோம்.

நோக்கியா தொழிற்சாலை முழுவதும் சி.சி.பி.வி காமரங்கள் இருக்கின்றன. தொழிலாளிகளின் ஒவ்வொரு நடவடிக்கையும் அதில் பதிவாகின்றன. இந்தக் கண்காணிப்பை வைத்துத் தொழிலாளிகளின் மலே நடவடிக்கைகள்

எனக்குப் புகழ் கிடைக்கிறது. அருகாமை தொழிலாளியிடம் பதிகினால் கட்ட இங்கு குற்றம் என்பது சட்டம். எனில், அம்பிகா கொலை செய்யப்பட்ட காட்சி கட்ட அந்த காமராக்களில் பதிவாகியிருக்கும். இது சாதாரண விபத்து என்று ஊடகங்களின் உதவியுடன் ஊளையிடும் நோக்கியா நிர்வாகம் அந்த படப்பதிவை வளையிடட்டும்? உண்மையை உலகாக்கு அறிவிக்கலாமே, செய்வார்களா?

காஞ்சிபுரம் கலவகைக்கு அருகே உள்ள கிராமத்தில் அம்பிகாவின் இறுதி ஊர்வலம் நடந்தது. சில நேரம் தொழிலாளர்களதைத் தவிர அங்கு வேறு யாருமில்லை. அப்போதுகட்ட நோக்கியாவில் உற்பத்தி நடந்தது. விடும்முறை இல்லை. தொழிலாளிகள் அதைப் புறக்கணித்துவிட்டு அம்பிகாவின் இறுதி ஊர்வலத்திற்கு வந்திருக்கிறார்கள். நெடுந்தொலைவு காரணமாக நிறைய பெண் தொழிலாளிகள் வரவில்லை. தொழிலாளிகள் அரசியல் உணர்வு பெறும் வரை அம்பிகாவின் மரணத்தையே நாம் நினைவில் மட்டும் வைத்துக் கொள்வதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. அடுத்த மாதம் பின்லாந்தில் ஒரு வெற்றிவிழா நடக்கும். அது நோக்கியாவின் 100 மில்லியன் இலக்கை அடையாத சாதனையைக் கான்களேக்கை விழா. நோக்கியா முதலாளிகளும், அதிகாரிகளும் சீ மசை சாராயத்தையப் பருகியவாறு தமது வெற்றியைச் சிலாகிப்பார்கள்.

அவர்கள் பருகுவது சாராயமல்ல, அம்பிகாவைப் போன்ற தொழிலாளிகளின் இரத்தம் என்பதை நாங்கள் குறித்து வைத்திருக்கிறோம். பழி தீர்ப்போம்!

...

Written by தமிழ்நாடு
Monday, 17 January 2011 20:28 -

தனியார் மயம் தாராளமயம் உலகமயமாக்கம் ஆதிக்கம் வகிக்கும் இன்றைய சமூகத்தில், கூறிப் பாக, பன்னாட்டு மூதலாளியம் நடத்தும் நோக்கியா, ஹண்டாய் மூதலான ஆலகைகளில் அம்பிகா போன்ற தொழிலாளர் படுகொலை விதிவிலக்கல்ல. மூழ்க் க மூழ்க் ரோபோ மயமாக்கப் பட்டு, கண்காணிப்பு காமிராக்கள் மீலம், சிறிதுகூட கவனப் பிசகு இல்லாமல் மூடக்கிடப்பதும் தொழிலாளர்கள் இயந்திரங்களோடு போட்டி போட்டு, உயிரைப் பணயம் வைத்து வலையைச் செய்ய வேண்டியுள்ளது. தகுந்த பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளோ, ஆபத்துக்குத் தவையான மருத்துவ வசதிகளோ கிடையாது.

பலரும் எண்ணுவதுபோல இத்தகைய நிறுவனங்களில் மிகையான ஊதியம் தரப்படுவதில்லை. கூடுதல் ஊதியம் பெறும் பயிற்சி பெற்ற நிரந்தரத் தொழிலாளர்களுக்குப் பதிலாக, கூறான ஊதியம் பெறும் தற்காலிக ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்கள்தாம் கூடுதலாக உற்பத்தியில் ஈடுபடும் தப்புகிறார்கள். ஆனால், உற்பத்தி இலக்கு மட்டும் பன்மடங்கு எகிறிக் கொண்டே போகிறது.

சின்னைப் பிவிருந்தவல்லி அருகே உள்ள ஹண்டாய் ஆலையில் 1999ஆம் ஆண்டு, 1750 நிரந்தரத் தொழிலாளர்களும், 7,500 தற்காலிகத் தொழிலாளர்களும் வருடத்துக்கு 78,000 கார்கள் உற்பத்தி செய்தனர். ஆனால், அவர்களே 2008இல் வருடத்துக்கு 8 இலட்சம் கார்கள் உற்பத்தி செய்தனர். அந்த அளவு @ரோபா மயமாக்கப்பட்டு, தொழிலாளர்களும் இயந்திரமயமாகி உழைக்கிறார்கள். 2002ஆம் ஆண்டு ஆலையிலேயே ஒரு தொழிலாளி மாரடைப்பால் மாண்டார். அதைத் தொடர்ந்து, ஆலை விபத்துகள் அதிகரித்துக் கொண்டே போகின்றன. 2008ஆம் ஆண்டு ரோபோ இயந்திரத்தின் இயக்கத்தால், இரும்புக் கம்பி ஒரு தொழிலாளி தலையின் ஒரு பக்கம் நுழைந்து மறுபுறம் வெளிவந்தது. அப்படியே கால் மணி நேரம் தொங்கிய அத்தொழிலாளி, மீண்டுந் நான் நினைவின்றி மருத்துவமனையில் கிடந்து மாண்டு போனார்.

ஐந்து கருங்காலிகளைக் கொண்ட தொழிலாளர் நலக்கமிட்டியை வைத்துக் கொண்டு தொழிற்சங்கம் வகைக்கும் உரிமை அபியோடு மறுக்கப்பட்டு வருகிறது. அதற்கான முயற்சியில் ஈடுபட்டபோது 15 பேர் வலையைக் க்கும் 89 பேர் தற்காலிக வலையை

நீ க்குமும் சய்யப்பட்டனர். போலீ சை ஏவி முன்னணித் தொழிலாளர்கள் சிறையிலடக்கப்பட்டனர். ஃபாக்ஸ்கான் நிர்வாகத்தின் அடக்குமுறை, தொழிலாளர் விரோதப் போக்குகளைக் கண்டித்து, அவ்வாலைத் தொழிலாளர்கள் காஞ்சிபுரத்தில் நடத்திய ஆர்ப்பாட்டம்.

பெண் தொழிலாளி அம்பிகாவைப் படுக்கொலை செய்த நோக்கியா நிறுவனத்தின் துணைநிறுவனம் ஃபாக்ஸ்கான். கடந்த ஆகஸ்ட் மாதம் ஃபாக்ஸ்கான் ஆலையில் நச்சு வாயு கசிந்து, 250க்கும் மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் மயங்கி விழுந்தனர். அவர்களில் பலர் பெண் தொழிலாளர்கள். முதல் ""ஷிப்ட்"" வலையில் 127 தொழிலாளர்கள் ரத்த வாந்தி எடுத்து விழுந்தபோதும், அவர்கள் ""ஆபி மாதம் விரதம் இருந்ததால் நேர்ந்தது"" என்று கலீபேசி, இரண்டாவது ""ஷிப்ட்"" வலை வதைத்து மலேமும் 145 தொழிலாளர்களை இரத்த வாந்தி எடுத்து மயங்கி விழச் செய்தது, நிர்வாகம். தொழிலாளர்களுக்கு நேர்ந்த ஆபத்தை மீட்டி மறைப்பதற்காக புறநோயாளிகளாக வதைத்து மூதலுதவி மட்டுமே அளித்து பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களை விரட்டிவிட்டார்கள். அரசுக்கும் அதிகாரிகளுக்கும் ""கப்பம்"" கட்டி நடந்த சம்பவத்தை ஒன்றுமில்லாததாக அமுக்கி விட்டது, நிர்வாகம்.

ஃபாக்ஸ்கான், ஃபெர்லிக்ஸ், ஸ்கல்காம் என்று பல துணை நிறுவனம் வதைத்து நடத்தும் நோக்கியா கைபேசி நிறுவனம் தொழிற்சங்கம் அமைத்துக் கொள்ளும் உரிமையை மறுத்து, போராடும் தொழிலாளர்கள் மீது போலீ சை ஏவிக் கைது செய்து சிறையில் அடக்கிறது. நோக்கியா, ஹண்டாசு போன்ற பன்னாட்டுக் கம்பனிகள் அனாதைதிலும் நிரந்தரத் தொழிலாளர்களை விடத் தற்காலிக ஓப்பந்தத் தொழிலாளர்கள் தாம் பல மடங்கு உற்பத்தியில் ஈடுபடுத்தப்படுகிறார்கள். இவர்களோடு நிரந்தரத் தொழிலாளர்களும், இயந்திரக் கொத்தடிமையாக நடத்தப்படுகிறார்கள்.

ஆனால், கொல்லைப் புறவழியே பதவிக்கு வந்த தமிழகத் தலைமைப் போலீ சை இயக்குநர் லாத்திகா சரண், முதலாளிகளின் சங்கக் கட்டடத்தில் பசுகிறார், ""தொழிற்சாலைகள், அலுவலகங்களின் உள்ளே கண்காணிப்பு கமேராக்ள், அலுவலர்கள்க்கு அடையாள அட்டை, கரைகேபைப் பதிவு ஆகியவற்றை ஏற்படுத்த

வணேட்டும். நிறுவன உயர் அதிகாரி, உரிமையாளரை எதிர்க்கும் தொழிலாளர்கள் கண்காணிக்கப்பட வணேட்டும். ஏனென்றால், வளியாட்கள் இவர்களைப் பயன்படுத்தி அந்த நிறுவனத்தின் சீர்குலைக்கலாம்..." வரம்பற்ற வலைநேரம், விபத்து படுகொலை என்று தொழிலாளர்களை அடக்கி ஒடுக்கித் தொழிலாளர்களை நரபலி கொடுக்கும் முதலாளியைப் பயங்கரவாதத்துக்கு எதிராகத் தொழிலாளர்கள் அனுபவிக்கின்ற கொடும்மைகள் குறித்து ஒருபோதும் பசோத போலீசு அதிகாரிகள், முதலாளிகள் சங்கத்தின் கருத்தரங்கத்துக்கு போய் அவர்களுக்கு தொழிலாளர்களால் ஆபத்து விளையும் என்று அக்கறையுடன் பசுகிறார்கள்.

மறுபுறம், இம்மாதிரி அதிகாரிகளைத் தடுப்பிடித்து பதவி உயர்வுதரும் கருணாநிதி, தான் தொழிலாளர்களின் நண்பன் என்று முதலகைகண்ணீர் வடிகிறார். அதேசமயம் நோக்கியா, ஹண்டாசு, சமச்சங் என்று பலப் பல பன்னாட்டுக் கம்பனிகளைக் கொண்டு வந்து தமிழகத்தில் முதலீடுகளையும் தொழில் வளர்ச்சியையும் செய்து வருவதாக அப்பனும் மகனும் பரேனும் பெருமை பசிக் கொள்கிறார்கள். இதனால் பல ஆயிரம் பரோக்கு நரேடி மறைமுக வலை கிடகைக்கும் என்று அவர்கள் கிறுக்கிறார்கள். பல ஆயிரம் கோடி வரிச் சலுகைகளோடு, நீர், நிலம், மின்சாரம் முதலானவற்றை இலவசமாக வழங்குவதோடு, சட்டத்தின் மதியாது கொத்தடிமைகளாகத் தொழிலாளர்களை காலில் போட்டு மிதிப்பதற்குத் துணை நிற்கிறார்கள். இதனை காண்பதற்கு இன்னும் வறோபல ஆதாரங்களைத் தடுப்பி போக வணேட்டியதில்லை. நோக்கியா, ஹண்டாய் ஆலைகளின் நடப்புகளே வளிச்சம் போட்டுக் காட்டுகின்றன.

• மாணிக்கவாசகம்.